

Η Πολιτική Απόφαση του 3ου Συνεδρίου του NAP

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ του 3^{ου} ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

του NAP για την ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

Το 3^ο Συνέδριο του NAP πραγματοποιήθηκε στο μεταίχμιο μιας εποχής μεγάλων φόβων και νέων ελπίδων που γεννιούνται. Ο καπιταλισμός **για να απαντήσει στη βαθιά ιστορική του κρίση** επιδιώκει να συντρίψει τον κόσμο της εργασίας, καταστρέφοντας τη φύση και τους πόρους, εξαντλώντας το μέλλον, τρώγοντας τις ίδιες του τις σάρκες. Ο αστικός συνασπισμός εξουσίας προωθεί μια **κοινωνική και πολιτική αντεπανάσταση**. Μέσα σε τρία μόνο χρόνια, τα μνημόνια έφεραν στην Ελλάδα μείωση 25% του ΑΕΠ, έως και 50-60% σε μισθούς και συντάξεις, 30% ανεργία, χαράτσια και φορομπηξία, ξενιτιά και θάνατο.

Από την άλλη πλευρά έχουμε τον διαρκή αγώνα των εργαζόμενων. Με τις αμπώτιδες και τις παλίρροιες, με τις μεγάλες εξεγερτικές στιγμές και τις απογοητεύσεις του. Σε κάθε περίπτωση, η εργαζόμενη πλειοψηφία δεν υποχωρεί, δεν παραδίδεται. Σημαντικά τμήματά της έχουν δώσει μεγάλες μάχες, όπως ο πεντάμηνος αγώνας στην ΕΡΤ, η μεγαλειώδης απεργία των εργαζόμενων στο πανεπιστήμιο, οι καθηγητές, το ΜΕΤΡΟ και οι συγκοινωνίες, η ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΑ, τα σκιρτήματα στον ιδιωτικό τομέα, ο ξεσηκωμός στις πλατείες του αγώνα. Τα δύο στρατόπεδα, τα πραγματικά «άκρα» της κοινωνίας, παίρνουν θέσεις μάχης. Ακονίζουν τα όπλα τους **για τις μεγάλες αναμετρήσεις που έτσι και αλλιώς ωριμάζουν και θα σφραγίσουν την νέα περίοδο της πάλης των τάξεων στην ελληνική κοινωνία και διεθνώς.**

Α. Η ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ Ο ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

1. Αυτό που μπήκε σε κρίση το 2008 ήταν το **σύνολο των βαθιών, ποιοτικών μετασχηματισμών που έγιναν την τελευταία 20ετία και διαμορφώνουν τον ολοκληρωτικό καπιταλισμό** και όχι απλά μια «μορφή διαχείρισης», τον νεοφιλελευθερισμό. Είναι μια **ιστορικής σημασίας δομική κρίση του καπιταλισμού**, που βγαίνει κατευθείαν από την καρδιά του, **την παραγωγή και το σύστημα της εκμετάλλευσης**. Κρίση που εκφράστηκε πρώτα στις τραπεζικές φούσκες για να μετασχηματιστεί σε κρατικά χρέη και τώρα οι λαοί καλούνται να πληρώσουν με το αίμα τους το ξεπέρασμά της.

Η κρίση αυτή, μακροπρόθεσμα, έχει δύο ιστορικά ενδεχόμενα: **είτε την καπιταλιστική υπέρβασή της προς μια νέα βαρβαρότητα είτε την επαναστατική υπέρβασή της προς τον κομμουνισμό της εποχής μας**. Για το εργατικό και κομμουνιστικό κίνημα η ιστορική προοπτική δεν είναι άλλη από **την αντικαπιταλιστική επανάσταση, την εργατική δημοκρατία και την κομμουνιστική απελευθέρωση**.

Μέσα σε αυτό το διεθνές περιβάλλον **ο ελληνικός καπιταλισμός βρέθηκε στο μάτι του κυκλώνα**. Οι προσδοκίες της πρώτης περιόδου ένταξης στην ΟΝΕ συντρίφθηκαν πάνω στα βράχια της κρίσης, την υστέρησή του στον ανταγωνισμό μέσα στην ΟΝΕ, στο άδοξο τέλος του βαλκανικού Ελντοράντο. Ο ελληνικός καπιταλισμός βρίσκεται σε τροχιά **μεγάλης υποβάθμισης**, τόσο εντός της ΕΕ, όσο και συνολικότερα στο διεθνή καπιταλιστικό ανταγωνισμό. Η υποβάθμιση αυτή δίνει

ακόμα πιο αντιδραστικό περιεχόμενο στην επίθεση του κεφαλαίου στην χώρα μας.

Παράλληλα οξύνονται οι ιμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί, τόσο γενικά όσο και –με **ιδιαίτερη ένταση- στην περιοχή μας**. Οι πηγές και οι δρόμοι μεταφοράς της ενέργειας, η τάση επαναχάραξης των συνόρων, κρατάνε σε ψηλά επίπεδα την δυνατότητα θερμών επεισοδίων και την κούρσα των εξοπλισμών.

Για να διατηρήσει ένα -μικρότερο έστω- κομμάτι από την πίτα της εκμετάλλευσης, και να εξασφαλίσει την **ταξική της κυριαρχία** σε βάρος των εργαζομένων, η ελληνική ολιγαρχία οικοδομεί **ένα μαύρο μέτωπο με το διεθνές και ευρωπαϊκό κεφάλαιο και τους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς**, από σαφώς υποβαθμισμένες θέσεις, **με παραχώρηση σημαντικού μέρους εθνικής κυριαρχίας**. Το **δημοκρατικό και εθνικό πρόβλημα επανέρχονται με νέο τρόπο** και μεγάλη οξύτητα, όχι με τους όρους του ιμπεριαλιστικού σταδίου του καπιταλισμού, αλλά από το μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ολοκληρωτικού καπιταλισμού, με βαθιά ταξικό περιεχόμενο, άρρηκτα δεμένα με το κοινωνικό ζήτημα, την καπιταλιστική κρίση και την αστική επίθεση για το ξεπέρασμά της.

2. Η προσπάθεια ξεπεράσματος της καπιταλιστικής κρίσης, μια βαθιά αντιδραστική τομή.

Το κεφάλαιο προσπαθεί να απαντήσει στην κρίση **με ένα σφοδρό κύμα αναδιαρθρώσεων σ' όλους τους τομείς, μεγαλύτερο και καθολικότερο από κάθε άλλη ιστορική περίοδο**. **Αναδιαρθρώσεις που στο σύνολό τους συγκροτούν την αστική στρατηγική της αντιδραστικής ανασυγκρότησης του ολοκληρωτικού καπιταλισμού** στις σημερινές συνθήκες, και ειδικά στην περίπτωση της Ελλάδας μας εισάγουν βίαια στην καρδιά του νέου σταδίου. Το μνημόνιο είναι η ειδική-συγκεκριμένη μορφή που παίρνει η καπιταλιστική επίθεση στη χώρα μας. Η έκταση και το βάθος της εφαρμογής των αναδιαρθρώσεων θα εξαρτάται πριν από όλα από την όξυνση της ταξικής πάλης καθώς και από τις ενδο-αστικές και ενδο-ιμπεριαλιστικές αντιθέσεις.

Βασικές αναδιαρθρώσεις που προωθούνται είναι:

- Η πρωτοφανής ένταση της επίθεσης στην εργασία, η προσπάθεια σφετερισμού απλήρωτης εργασίας μέσω **νέων συνδυασμών απόσπασης απόλυτης και σχετικής υπεραξίας**, η καταβαράθρωση των εργασιακών σχέσεων.
- Ο περιορισμός του μοντέλου της πλήρους και σταθερής απασχόλησης με την γενίκευση της μερικής, εκ περιτροπής, εποχιακής και ασταθούς απασχόλησης, **της πλήρους ρευστοποίησης των ορίων ανάμεσα στην εργασία και την ανεργία**. Η μετατροπή ολόκληρων κρατών σε Ειδικές Οικονομικές Ζώνες ή, η εγκαθίδρυση σε περιοχές κρατών τέτοιων Ζωνών.
- Η άσκηση μιας άνευ προηγουμένου **οικονομικής βίας** σε βάρος των εργαζομένων, με κατασχέσεις καταθέσεων και σπιτιών, διακοπή ηλεκτρισμού, το κούρεμα των λαϊκών αποταμιεύσεων, που τους σπρώχνει **κάτω από το όριο επιβίωσης**.
- Η **συγκεντροποίηση της παραγωγής και του πλούτου**, με παράλληλη καταστροφή των αυτοαπασχολούμενων ή μεγάλου μέρους των πολύ μικρών επιχειρήσεων, με παραπέρα ενίσχυση της οικονομικής και πολιτικής ισχύος των γιγαντιαίων πολυεθνικών πολυκλαδικών μονοπωλίων.
- Η παραπέρα προώθηση της **άμεσης υπαγωγής όλων των τομέων της κοινωνικής ζωής στο κεφάλαιο** (υπηρεσίες αναπαραγωγής, περιβάλλον, παιδεία, υγεία, ψηφιακός κόσμος, πολιτισμός) και η γενική εμπορευματοποίηση – εκμετάλλευση, μέσω των ιδιωτικοποιήσεων.
- Το προχώρημα της **αναδιάρθρωσης στον αγροτικό τομέα**, με το ξεκλήρισμα της φτωχής και μεσαίας αγροτιάς, με καθοριστικό τον ρόλο της Ε.Ε. και της Κ.Α.Π., με στόχους: την συγκέντρωση της γης στους αγρότες-καπιταλιστές, την βαθύτερη αντιδραστική συνένωση με το διατροφικό κεφάλαιο, την προώθηση των μεταλλαγμένων και των άλλων «επιστημονικών» μεθόδων κάτω από την κυριαρχία του κέρδους και της αγοράς, την εισαγωγή και κυριαρχία του χρηματιστηρίου στην αγροτική παραγωγή, **πολιτική που θα οξύνει το πρόβλημα της πείνας και της πλαστικής**

και ανθυγεινής διατροφής.

- Η **αντιδραστική ανασυγκρότηση του αστικού κράτους στρατηγείου** και του πολιτικού συστήματος και η **μετάλλαξη της αστικής δημοκρατίας σε «κοινοβουλευτικό ολοκληρωτισμό»**. Η παραχώρηση άμεσα στο κεφάλαιο, **λειτουργιών του «σκληρού πυρήνα» του κράτους** (είσπραξη φόρων, πολυάριθμη ιδιωτική αστυνομία, ποινικό σύστημα, «ανεξάρτητες αρχές», ακόμα και ο πόλεμος). Η τάση ταύτισης εσωτερικού-εξωτερικού εχθρού και η χρησιμοποίηση του στρατού για την καταστολή του «εσωτερικού». Η αξιοποίηση σε αυτήν την κατεύθυνση της ακροδεξιότητας, φασιστικής βίας και τρομοκρατίας.
- Η εμπέδωση μιας **νέας σχέσης εθνικού κράτους-ολοκληρώσεων**, ειδικά της Ε.Ε., καθώς με το **προχώρημα της ολοκλήρωσης**, αξιοποιώντας τα βουνά από κρατικά χρέη, τις αποικιοκρατικού τύπου δανειακές συμβάσεις, τα μνημόνια που τις συνοδεύουν, το μονοπώλιο της ΕΚΤ στην νομισματική πολιτική, και την διεθνή επιτροπεία των πολυεθνικών και των ηγεμονικών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, **κρίσιμα στοιχεία της εσωτερικής κρατικής λειτουργίας καθορίζονται κατευθείαν από τους μηχανισμούς της Ε.Ε. και τους άλλους υπερεθνικούς θεσμούς του κεφαλαίου (ΕΚΤ, ΠΟΕ, ΔΝΤ)**.
- Το **μοίρασμα και ξαναμοίρασμα των αγορών, εξαγωγών κεφαλαίου και εκμετάλλευσης των φυσικών πόρων και των δρόμων ελέγχου τους**, που οδηγούν και σε ένταση των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών και στην διαρκή τάση προς τον πόλεμο.
- Η **αντιδραστική στροφή και στη σφαίρα των ιδεών, του πολιτισμού**, η τάση να κυριαρχεί στις κοινωνικές σχέσεις ο άγριος ανταγωνισμός και ο εκφασισμός.

3. Η αντεπανάσταση που φέρνουν αυτές οι αναδιαρθρώσεις αποτελεί ζωτική «ανάγκη» του κεφαλαίου για το ξεπέρασμα της σημερινής κρίσης του και όχι απλά μια «πολιτική επιλογή» κάποιων συντηρητικών πολιτικών δυνάμεων ή κυβερνήσεων. Για αυτό την ακολουθούν όλες οι αστικές κυβερνήσεις, ανεξάρτητα από το αν είναι δεξιές, σοσιαλδημοκρατικές ή «αριστερές». **Κάθε πολιτική δύναμη που θα κινηθεί μέσα στα πλαίσια του καπιταλισμού και της ΕΕ, σε τελική ανάλυση δεν μπορεί παρά να ακολουθήσει αυτήν την πολιτική.**

Η απόκρουση και η ανατροπή αυτής της αντεργατικής αντεπανάστασης δεν μπορεί παρά να είναι **αντικαπιταλιστική - εργατική**. Μια τέτοια απάντηση στην κρίση, με σύγκρουση και ανατροπή τελικά του «κοινωνικού σφαγείου» που έχουν επιβάλλει κυβερνήσεις, μνημόνια, κεφάλαιο και Ε.Ε. - ΔΝΤ, είναι **ο μόνος δρόμος για να βελτιωθεί ουσιαστικά η ζωή του λαού.**

B. Η ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΤΗΣ ΤΑΞΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΗΣ

4. Σήμερα βρισκόμαστε σε ένα μεταίχμιο. Η δυναμική της περιόδου θα σπρώχνει αντικειμενικά προς **αντικαπιταλιστικές ανατρεπτικές απαντήσεις, αλλά και προς μια επικίνδυνη αντιδραστική αναμόρφωση του συνολικού σκηνικού.** Η οργή και η δυσαρέσκεια της πληττόμενης κοινωνικής πλειονότητας δυσκολεύονται να συγκροτηθούν με όρους ανατροπής. Αλλά και η αστική τάξη δυσκολεύεται, παρά την αυταρχική θωράκιση, να συνεχίσει να ηγεμονεύει και βρίσκεται με μειωμένη δυνατότητα για κοινωνικές συμμαχίες.

Η αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης και της αντιδραστικής ανασυγκρότησης του καπιταλισμού αποτελεί το πολιτικό διακύβευμα της περιόδου. Κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις, και κυρίως με τα αναγκαία βήματα στην ταξική ανασυγκρότηση του κινήματος και την δημιουργία μιας ισχυρής αντικαπιταλιστικής αριστεράς, η αντίληψη αυτή μπορεί να παίξει σημαντικό ρόλο και να ηγεμονεύσει στις πλατιές αγωνιστικές τάσεις, δίνοντας διέξοδο στις μεγάλες αναμετρήσεις που ωριμάζουν, οδηγώντας ακόμα και σε επαναστατικά γεγονότα.

5. Η αστική τάξη κλιμακώνει την επίθεση. Παρά τις κυβερνητικές υποσχέσεις ότι «σύντομα βγαίνουμε από τα μνημόνια», **ετοιμάζεται με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, με ή χωρίς «τρόικα», ένα νέο μνημόνιο και ένα νέο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα.** Η συμμόρφωση με την «Συνθήκη για

τη Σταθερότητα, το Συντονισμό και τη Διακυβέρνηση στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση» και η εφαρμογή των Κανονισμών της Ε.Ε. για τις χώρες που έχουν δανειοδοτηθεί από τους ευρωπαϊκούς μηχανισμούς, απαιτεί, η Ελλάδα να **βρίσκεται σε καθεστώς διαρκούς επιβολής μνημονίων και αυξημένης εποπτείας για δεκαετίες.**

Παράλληλα, οι κυρίαρχες αστικές δυνάμεις κατασκευάζουν την «θεωρία των δύο άκρων», για να ενισχύσουν το ρόλο του κράτους, της κυβέρνησης και του δικού τους μονοπώλιου της βίας. **Για να προωθήσουν την συνολική αντιδραστική ανασυγκρότηση του πολιτικού σκηνικού και του θεσμικού νομικού πλαισίου.** Αυτό δείχνει η διαρκής καταστολή των αγώνων, αλλά και η επίθεση κατά της αγωνιζόμενης Αριστεράς, ειδικά της επαναστατικής, με την αμέριστη στήριξη των καθεστωτικών ΜΜΕ.

Η ανασυγκρότηση του κλονισμένου αστικού πολιτικού συστήματος, περιλαμβάνει πρώτα από όλα την με **κάθε τρόπο στήριξη της ΝΔ και της συγκυβέρνησης.** Επιχειρούν την συγκρότηση ενδιάμεσου κεντροαριστερού πόλου σε ρόλο μπαλαντέρ. Επιδιώκουν τον έλεγχο και την αξιοποίηση του φασιστικού ρεύματος. Παράλληλα, προετοιμάζονται για την πιθανότητα κυβερνητικής εναλλαγής επιδιώκοντας την πλήρη αφομοίωση του ΣΥΡΙΖΑ.

Βασική τους επιδίωξη αποτελεί το χτύπημα και ο πολιτικός ευνουχισμός του κινήματος και της αριστερόστροφης ριζοσπαστικοποίησης, και σε αυτά τα πλαίσια εντάσσεται η προσπάθεια χτυπήματος και περιθωριοποίησης της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής Αριστεράς.

Παρόλα αυτά, το κυβερνητικό κέντρο παραμένει ασταθές. Το ΠΑΣΟΚ είναι σε φάση απαξίωσης και αποσάθρωσης. Η ΝΔ φαίνεται ότι δεν έχει ακόμα μπει σε φάση κατάρρευσης. Όμως η πολιτική που θα εφαρμόσει συγκρούεται κατευθείαν όχι μόνο με την εργατική τάξη, αλλά και με την παραδοσιακή κοινωνική της βάση (μικροαστικά στρώματα, αγρότες, κ.λπ.) γεγονός που αναπόφευκτα θα την βάλει σε τροχιά κρίσης. **Η πολιτική αστάθεια αποτελεί ενδημικό στοιχείο του πολιτικού σκηνικού.**

6. Η «Χρυσή Αυγή» αποτελεί τον «μπράβο» του κεφαλαίου. Παρά το πλήγμα που δέχθηκε, στις συνθήκες αυξανόμενης κοινωνικής και πολιτικής πόλωσης και κρίσης έχει δημιουργηθεί ένα μαζικό ρεύμα υπέρ ακροδεξιών, εθνικιστικών, αντικομμουνιστικών, ακόμα και ανοικτά φασιστικών απόψεων, με επίδραση κυρίως στα μικροαστικά στρώματα, αλλά και σε περιθωριοποιημένα εργατικά στρώματα.

Η αντιφασιστική πάλη, πρέπει να διεξάγεται διαρκώς σαν **πλευρά του ευρύτερου αγώνα για τα δημοκρατικά δικαιώματα και ελευθερίες, ενάντια στην επίθεση κεφαλαίου, ΕΕ, ΔΝΤ και στον κοινοβουλευτικό ολοκληρωτισμό,** στην κρατική-κυβερνητική βία και τρομοκρατία, **δεμένη με τα κοινωνικά ζητήματα,** χωρίς να παραγνωρίζουμε την σχετική της αυτοτέλεια. Συμβάλλουμε στην ενωτική αντιφασιστική δράση με κέντρο το μαζικό κίνημα και σε αντιπαράθεση με λογικές «συνταγματικού τόξου» ή «δημοκρατικών δυνάμεων»

7. Όμως, παρά τις μεγάλες δυσκολίες και τα πισωγυρίσματα, **το νέο στοιχείο** της περιόδου είναι η αργή και με δυσκολίες, προώθηση **μιας αυτοτελούς πολιτικής παρουσίας της τάσης εργατικής χειραφέτησης.**

Σε κρίσιμα ζητήματα της πολιτικής αντιπαράθεσης, σημαντικά τμήματα των εργαζόμενων παίρνουν θέσεις ενάντια στην κυρίαρχη πολιτική -αν και όχι χωρίς αντιφάσεις-, όπως π.χ. η απόρριψη των μνημονίων, ή άνοδος της αντίθεσης στο ευρώ και την ΕΕ, η απόρριψη του αστικού πολιτικού συστήματος, η πλατιά καταδίκη της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Σημαντικά τμήματα της βάσης των δυνάμεων της ρεφορμιστικής αριστεράς κατανοούν τα όρια της πολιτικής τους και αναζητούν, μέσα από τους δικούς τους δρόμους, μια άλλη αριστερά.

Γ. ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΡΗΣ ΕΠΙΘΕΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΙΚΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

8. Πυρήνας της επαναστατικής τακτικής είναι η πάλη για την αντικαπιταλιστική ανατροπή της βάρβαρης επίθεσης του κεφαλαίου και της υπεραντιδραστικής ανασυγκρότησης του, μέσα από την οποία επιχειρείται η υπέρβαση της σημερινής δομικής κρίσης του.

Η επαναστατική τακτική εκφράζει τα ζωτικά συμφέροντα της εργατικής τάξης και των σύμμαχων στρωμάτων στην εργασία, στα κοινωνικά και δημοκρατικά δικαιώματα, στην πάλη για την απελευθέρωση από το άθλιο καθεστώς της επιτροπείας. Επιταχύνει την συγκρότηση του επαναστατικού υποκειμένου και έχει σαν στόχο την προσέγγιση της επανάστασης.

Το πρόγραμμα της **αντικαπιταλιστικής ανατροπής της βάρβαρης επίθεσης του κεφαλαίου** αφορά όλη την περίοδο που διανύουμε. Είναι **ο δρόμος του αγώνα, που συγκρούεται με την καπιταλιστική τάξη πραγμάτων**, προκαλεί αγωνιστική μαζική κίνηση και ανεβάζει τις συνειδήσεις. Ενώνει την πρωτοπορία με τις αφυπνιζόμενες δυνάμεις του λαϊκού κινήματος, μετασχηματίζει τις επιμέρους αναμετρήσεις σε συνολικό πολιτικό αντικαπιταλιστικό αγώνα. Στοχεύει στην απόσπαση κατακτήσεων, στην ακύρωση της κυβερνητικής πολιτικής σε κάθε ζήτημα πετυχαίνοντας έστω και ασταθείς νίκες, **την ήττα, τον κλονισμό και τελικά την συνολική ανατροπή της επίθεσης του κεφαλαίου** και της αντιδραστικής ανασυγκρότησής του, την προσέγγιση της **αντικαπιταλιστικής επανάστασης**, το άνοιγμα του δρόμου για την **κατάκτηση της εξουσίας από την εργατική τάξη και τους συμμάχους της.**

Αφετηρία των σημερινών μας αγώνων είναι **η μάχη για την επιβίωση, για ρήγματα στην κυρίαρχη πολιτική, για κατακτήσεις στο σήμερα.** Για το ψωμί, την δουλειά, την κοινωνική ασφάλιση, την εκπαίδευση και την υγεία, την δημοκρατία και τις λαϊκές ελευθερίες. Στις σημερινές συνθήκες ακόμα και το «μικρότερο» αίτημα, ακόμα και η πάλη για την «μικρότερη» κατάκτηση τείνει και απαιτεί τον πολιτικό αγώνα, με αντι-ΕΕ και αντικαπιταλιστικό περιεχόμενο, απαιτεί να ηττηθεί η λογική του εφικτού, να χάσει πλούτο και δύναμη το κεφάλαιο.

Σημαντική **πλευρά του συνολικού αντικαπιταλιστικού αγώνα** είναι ο συνδυασμός της πάλης για την **απελευθέρωση από τους δυνάστες και επικυρίαρχους των λαών, από τα δεσμά του χρέους και της Ε.Ε., για λαϊκή κυριαρχία**, δηλαδή για το δικαίωμα του «έθνους των εργαζομένων» να αποφασίζει για τις τύχες του, σε αντιπαράθεση με την αστική τάξη της χώρας μας, τον ιμπεριαλισμό, τον κοσμοπολιτισμό και τον εθνικισμό, με τον αγώνα για την εργατική χειραφέτηση.

Το **αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα** αποτελεί την **βάση για τις άμεσες πολιτικές προτάσεις**, για την παρέμβαση στον άμεσο πολιτικό αγώνα. Διεκδικήσεις-κόμβοι που επιλέγουμε και ιεραρχούμε από αυτό το πρόγραμμα, που τους διαπερνά η κόκκινη κλωστή του αντικυβερνητικού, του αντι-ΕΕ, του αντικαπιταλιστικού αγώνα, με κύρια κριτήρια την οξύτητα των προβλημάτων των εργαζομένων, τις λαϊκές διαθέσεις και τον χαρακτήρα της συσπείρωσης/μετώπου που απευθυνόμαστε, αποτελούν το περιεχόμενο της παρέμβασής μας για την διαμόρφωση -για παράδειγμα- των στόχων του αγωνιστικού μετώπου ρήξης ανατροπής ή του πολιτικού πλαισίου για την μετωπική συμπόρευση.

Παρά τη δυνατότητα κατακτήσεων, το πρόγραμμα αυτό στο σύνολό του δεν μπορεί να υλοποιηθεί στα πλαίσια του συστήματος. **Για την πλήρη εφαρμογή του απαιτείται επαναστατική ανατροπή.** Η αντικαπιταλιστική επανάσταση αποτελεί το ανώτατο σημείο της επαναστατικής τακτικής και την αφετηρία της επαναστατικής στρατηγικής για την κομμουνιστική απελευθέρωση, τον κρίκο σύνδεσής τους.

9. Το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα

Το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα σήμερα έχει σαν βασικούς κόμβους:

I. Την ανατροπή της πολιτικής κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ και κάθε κυβέρνησης που προωθεί την επίθεση του κεφαλαίου.

II. Την ανατροπή της σχέσης μισθών-κερδών, της μείωσης του ποσοστού εκμετάλλευσης με ενίσχυση του μεριδίου του κοινωνικού πλούτου προς όφελος αυτών που τον παράγουν, από την σκοπιά της κατάργησης του κέρδους, της εκμετάλλευσης και της ατομικής ιδιοποίησης του κοινωνικά παραγόμενου πλούτου.

Διεκδικούμε άμεσα: αυξήσεις στους μισθούς που θα καλύπτουν τις απαιτήσεις της σύγχρονης ζωής. **Συλλογικές Συμβάσεις** εργασίας και συλλογική διεκδίκηση και κάλυψη των εργαζόμενων και της εργασίας. **Μείωση των ωρών δουλειάς** με πρώτο βήμα το 35ωρο, 5νθήμερο, επτάωρο. **Ενιαίες σχέσεις εργασίας, αμοιβών και χρόνου, μόνιμη και σταθερή δουλειά, ενάντια στην ευέλικτη εργασία**, ενάντια σε όλες τις μορφές ελαστικής απασχόλησης, την εντατικοποίηση, τον πλήρη σφετερισμό των δικαιωμάτων και την καθήλωση του ρόλου της ζωντανής εργασίας από το κεφάλαιο. **Δημοκρατία στους χώρους δουλειάς**, ενάντια στον εργοδοτικό δεσποτισμό και την απόλυτη εξουσία του κεφαλαίου πάνω στην εργασία, την εξάλειψη κάθε αποξενωτικής και αλλοτριωτικής μορφής εργασίας **με ορίζοντα την κατάργηση της ίδιας της μισθωτής δουλειάς, της εργατικής δύναμης σαν εμπόρευμα.**

III. Την συνολική υπεράσπιση της ζωής της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων κόντρα στην εξαθλίωση, για την επιβίωση και τις ανάγκες τους, ενάντια σε κάθε είδους οικονομικής βίας σε βάρος κάθε εργαζόμενου.

Παλεύουμε άμεσα ενάντια στους πλειστηριασμούς, τις κατασχέσεις, τη διακοπή ρεύματος και νερού, την τοκογλυφία, τον μαυραγοριτισμό, τα ενεχυροδανειστήρια. Ενάντια στην ιδιωτικοποίηση-εμπορευματοποίηση κοινωνικών αγαθών και υπηρεσιών. **Κανένας άνθρωπος πεινασμένος και χωρίς στέγη, άμεση κάλυψη των αναγκών από το κράτος και τους δήμους.**

IV. Παλεύουμε για δραστική μείωση της έμμεσης φορολογίας και την κατάργησή της για τα είδη πρώτης ανάγκης. Την πλήρη απαλλαγή φόρου και την διαγραφή των χρεών προς τις τράπεζες για ανέργους και φτωχούς. Βαριά φορολογία του κεφαλαίου, των εφοπλιστών και της εκκλησίας.

V. Μέτρα για τους ανέργους και την μάλιστα της ανεργίας: Επίδομα ανεργίας για την κάλυψη της αξιοπρεπούς διαβίωσης των ανέργων, με πρώτο βήμα τον διπλασιασμό του επιδόματος ανεργίας και γενίκευσή του σε όλους τους ανέργους χωρίς περιορισμούς. Διαγραφή των χρεών τους σε τράπεζες, εφορία, δημόσιο. Εξασφάλιση πλήρους, δωρεάν ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και δωρεάν κοινωνικών υπηρεσιών (ηλεκτρικό, νερό, θέρμανση, συγκοινωνίες).

Δουλειά για τους ανέργους. Προσλήψεις στις δημόσιες υπηρεσίες για να καλυφθούν οι κοινωνικές ανάγκες που καταρρέουν. Μείωση των ωρών δουλειάς και των χρόνων συνταξιοδότησης. Άμεση εθνικοποίηση χωρίς αποζημίωση όλων των επιχειρήσεων που έχουν εγκαταλείψει οι ιδιοκτήτες τους και επαναλειτουργία με εργατικό έλεγχο. Γενναίο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων για τις κοινωνικές λαϊκές ανάγκες, ενάντια στο σύμφωνο σταθερότητας και τις επιλογές τρόικας-κυβέρνησης.

VI. Την μονομερή κατάργηση των μνημονίων, των δανειακών συμβάσεων και των εφαρμοστικών μνημονιακών νόμων που τις συνοδεύουν.

VII. Παλεύουμε για παύση πληρωμών και την διαγραφή του χρέους.

VIII. Παλεύουμε για έξοδο από την Ευρωζώνη και το ευρώ, την αντικαπιταλιστική αποδέσμευση από την Ε.Ε. Πάλη συνολικά ενάντια στα εθνικά και διεθνικά δεσμά του κεφαλαίου και στις ολοκληρώσεις, στα πολυεθνικά πολυκλαδικά μονοπώλια και στους υπερεθνικούς καπιταλιστικούς οργανισμούς (ΕΕ, ΔΝΤ, ΝΑΤΟ, ΠΟΕ, ΟΟΣΑ), ενάντια στον αστικό εθνικισμό και κοσμοπολιτισμό, στην προοπτική μιας άλλης, εργατικής, σοσιαλιστικής διεθνοποίησης. Ενάντια στο καθεστώς της επιτροπείας και στις απροκάλυπτες επεμβάσεις στο εσωτερικό της χώρας, των ηγεμονικών καπιταλιστικών-ιμπεριαλιστικών κρατών και της ΕΕ —σε συμμαχία με την ντόπια αστική τάξη και τα κόμματά της— που καταβαραθρώνουν τα εργατικά λαϊκά συμφέροντα και το δικαίωμα του λαού να αποφασίζει για τη ζωή του δημοκρατικά και **χωρίς «προστάτες» μέσα από την Ε.Ε. κι έξω από αυτήν (π.χ. ΗΠΑ, Ρωσία, Κίνα).** Έξοδος από το ΝΑΤΟ, αποτροπή των πολέμων. **Διάλυση του επικίνδυνου άξονα Ισραήλ-Ελλάδας-Κύπρου.** Καμιά συμμετοχή σε ιμπεριαλιστικούς πολέμους. Άμεσο κλείσιμο των βάσεων. Ριζική μείωση δαπανών για πολεμικούς εξοπλισμούς.

ΙΧ. Την υπεράσπιση των συλλογικών παραγωγικών δυνάμεων του κόσμου της εργασίας, πρώτα απ' όλα της εργατική τάξης, που αποτελεί την κύρια παραγωγική δύναμη, ενάντια στο κλείσιμο εργοστασίων και την αποδιάρθρωση ολόκληρων κλάδων της παραγωγής, αντιπαλεύοντας τη λογική και τα κριτήρια του κέρδους, του αντιδραστικού και ανισόμετρου διεθνούς καταμερισμού εργασίας και της πολιτικής των ιμπεριαλιστικών οργανισμών (ΕΕ, ΠΟΕ, κ.λπ.).

Εθνικοποίηση χωρίς αποζημίωση και με εργατικό και κοινωνικό έλεγχο όλων των τραπεζών, των εταιρειών τηλεπικοινωνιών, ενέργειας, συγκοινωνιών, μεταφορών, ύδρευσης, πετρελαιοειδών και άλλων μονάδων στρατηγικής σημασίας (φάρμακο, διατροφή, ορυκτός πλούτος). Ενάντια στη λεηλασία του δημόσιου και ενεργειακού πλούτου και του περιβάλλοντος. Για να έχουν οι εργαζόμενοι τον πρώτο λόγο στην παραγωγή, οργανωμένοι σε ένα σύγχρονο κίνημα συμβουλίων στο εργοστάσιο και την επιχείρηση.

Χ. Αδιάλλακτη υπεράσπιση των συμφερόντων των ελλήνων και μεταναστών εργατών γης, ενάντια στην πολλαπλή και στυγνή καταπίεσή τους. **Στήριξη της μικρής και μεσαίας αγροτιάς και των πρωτοβάθμιων παραγωγικών συνεταιρισμών της,** κόντρα στην διαπλοκή και τους αγροτοπατέρες, για φτηνή, ποιοτική και επαρκή διατροφή για τους εργαζόμενους. Ρήξη με το αγροτοδιατροφικό κεφάλαιο. Απαγόρευση παραγωγής και διακίνησης μεταλλαγμένων προϊόντων. **Απειθαρχία, κλονισμός και εν τέλει ανατροπή της ΚΑΠ** και των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων της, της πολιτικής της Ε.Ε. για τις ποσοτώσεις, για την εξασφάλιση της διατροφικής επάρκειας της χώρας, σε σύνδεση με την πάλη για έξοδο από την Ε.Ε. **Εθνικοποίηση χωρίς αποζημίωση της ΑΤΕ και των στρατηγικής σημασίας βιομηχανιών τροφίμων. Ενιαίος δημόσιος φορέας τροφίμων, ιδιαίτερα εκείνων που είναι πρώτης ανάγκης. Δημόσιο Σύστημα διακίνησης των προϊόντων για χτύπημα έως και εξάλειψη των μεσαζόντων.**

ΧΙ. Παλεύουμε ενάντια στον κοινοβουλευτικό ολοκληρωτισμό της αστικής τάξης, του κράτους, των κυβερνήσεων, των κομμάτων της, στο φασισμό, στην κατάλυση κάθε έννοιας λαϊκής κυριαρχίας, στην προληπτική καταστολή και στην πολύμορφη καταπίεση. Για μια «άνοιξη» των λαϊκών ελευθεριών και των δημοκρατικών δικαιωμάτων:

α) Ενάντια στην αντιδραστική αναμόρφωση του κράτους, τόσο του κεντρικού όσο και του τοπικού (κατάργηση «Καλλικράτη»). β) Κατάργηση κάθε ποινικοποίησης των απεργιών και των κοινωνικών αγώνων, της επιστράτευσης απεργών, κ.λπ. Διάλυση κάθε μηχανισμού παρακολούθησης της συνδικαλιστικής, πολιτικής δράσης των εργαζομένων. Κατάργηση τρομονόμων, Σέγκεν, ηλεκτρονικού φακελώματος, ψηφιακής και κάθε άλλου είδους παρακολούθησης. γ) Διάλυση των ΜΑΤ, ΔΙΑΣ, αφοπλισμός της αστυνομίας στις διαδηλώσεις, υπεράσπιση του δικαιώματος του λαού να παλεύει με τις μορφές που επιλέγει, της μαζικής λαϊκής-εργατικής αυτοάμυνας. δ) Ίσα κοινωνικά, πολιτικά και πολιτισμικά δικαιώματα των ξένων εργατών, ενάντια στη διπλή και τριπλή καταπίεση

και εκμετάλλευσή τους, τις διακρίσεις, το ρατσισμό, την ξενοφοβία. ε) Κατάργηση της επίσημης θρησκείας, πλήρης διαχωρισμός εκκλησίας-κράτους, πλήρης ισοτιμία των εθνικών και θρησκευτικών μειονοτήτων, στ) Έλεγχος και τιμωρία των ενόχων για τα εγκλήματα που έχουν συντελεστεί σε βάρος του λαού μας από πολιτικούς, επιχειρηματίες, τραπεζίτες, κρατικά στελέχη.

Επιδιώκουμε την δημιουργία **Λαϊκής Συντακτικής συνέλευσης** με βάση τον συνδυασμό **άμεσης και έμμεσης δημοκρατίας**. Με εκπροσώπους των εργαζομένων απ' ευθείας από συνελεύσεις τόπων εργασίας και κατοικίας. Χωρίς προνόμια και διακρίσεις για τα πολιτικά ρεύματα, κόμματα, τάσεις. Με εκτεταμένη ύπαρξη θεσμών και οργάνων της εργατικής πολιτικής, σε ανταγωνισμό με την αστική εξουσία, από την κλίμακα του μεμονωμένου εργοδότη μέχρι εκείνη της κεντρικής, πανεθνικής πολιτικής και σε όλα τα μέτωπα και πεδία της ταξικής αντιπαράθεσης. Η «εκπροσώπηση» θα βασίζεται στην αιρετότητα, την ανακλητότητα, την συχνή λογοδοσία, χωρίς πρόσθετη αποζημίωση και προνόμια πέρα από τον μέσο εργατικό μισθό.

XII. Μέτρα για το περιβάλλον, την πόλη, την γειτονιά: Απαλλοτριώσεις χώρων (μεγάλων εταιρειών, μεγαλοϊδιοκτητών, τραπεζών, εκκλησίας κ.α.) χωρίς αποζημίωση και δωρεάν διάθεσή τους στους δημότες για αναψυχή, αθλητισμό, πολιτισμό ενάντια στην ιδιωτικοποίηση. Πάλη ενάντια στην fast track υποταγή του χώρου και των πόλεων στους «επενδυτές», την ιδιωτικοποίηση της διαχείρισης των σκουπιδιών και την επιβολή της ρυπογόνας καύσης, τη ρύπανση θαλασσών - λιμνών - ποταμών - δασών από την καπιταλιστική κερδοσκοπία. Ενεργειακή αυτάρκεια με σεβασμό στο περιβάλλον και ορθολογική αξιοποίηση των εναλλακτικών πηγών ενέργειας, με σεβασμό στα οικοσύστημα ενάντια στον «πράσινο καπιταλισμό». Όχι στα μεταλλαγμένα και στα «μαϊμού βιολογικά» προϊόντα και τρόφιμα.

XIII. Δημόσια δωρεάν παιδεία για όλους. Ενιαίο 12-χρονο σχολείο για όλους, ενιαία πανεπιστημιακή εκπαίδευση με ελεύθερη πρόσβαση, ενάντια στους ταξικούς φραγμούς, στην αμορφωσιά, στο σχολείο της αγοράς. Πάλη ενάντια στην μετάλλαξη του εκπαιδευτικού συστήματος σε επιχειρηματικό και αυταρχικό μηχανισμό διαμόρφωσης της νέας γενιάς με βάση τις αναδιαρθρώσεις στην εργασία.

XI. Πάλη ενάντια στην ιδεολογική τρομοκρατία και την πολιτιστική εξαχρείωση του κεφαλαίου και ειδικά του μιντιακού υπερκράτους. Για να γίνουν η ενημέρωση και η πληροφορία δημόσια και κοινωνικά αγαθά, για ένα ανεξάρτητο πλέγμα μέσων ενημέρωσης και πολιτιστικής έκφρασης, στα χέρια του εργατικού κινήματος, ενάντια στην ατομική ιδιοκτησία στα Μέσα, την όλο και βαθύτερη διαπλοκή τους με τα ισχυρά τμήματα του κεφαλαίου και τον ασφυκτικό κρατικό-κυβερνητικό έλεγχο. Για ένα ρεύμα μαρξιστικού «διαφωτισμού», ενός άλλου εργατικού λαϊκού πολιτισμού, ενάντια στον σκοταδισμό, τον μυστικισμό και τον ανορθολογισμό. Για την απελευθέρωση του «ελεύθερου» χρόνου απ' τη δυναστεία των μηχανισμών πολιτιστικής χειραγώγησης. Για το δικαίωμα όλων στον πολιτισμό, στη δημιουργία, στην ψυχαγωγία, στον μαζικό ερασιτεχνικό αθλητισμό

10. Η αναγκαιότητα της επανάστασης - Η σύνδεση τακτικής και στρατηγικής. Κυβέρνηση και εξουσία

Η πάλη για αυτό το πρόγραμμα στοχεύει στην δημιουργία των προϋποθέσεων για την επαναστατική αλλαγή της κοινωνίας. Για την αντικαπιταλιστική επανάσταση, την κατάλυση της αστικής εξουσίας, η συντριβή του «κόμματος» της αστικής τάξης, δηλαδή του κράτους της. Μα και αντίστροφα, η στρατηγική και η κομμουνιστική αναφορά είναι επαναστατική, στο βαθμό που προωθεί την επανάσταση και την κατάλυση της αστικής κυριαρχίας.

Οι οποιεσδήποτε αλλαγές θίξουν τα συμφέροντα του κεφαλαίου θα βρουν απέναντί τους το «βαθύ κράτος», την μπότα των καπιταλιστικών ολοκληρώσεων τύπου Ε.Ε. και ΝΑΤΟ, την αστική τάξη,

ελληνική και διεθνή. Η επανάσταση (όπως και η αντεπανάσταση) επιβάλλονται τελικά από την δυναμική της ταξικής πάλης. Για αυτό και είμαστε **ριζικά αντίθετοι με την αντίληψη που υποκαθιστά την πάλη για την εξουσία με την πάλη για την «κυβέρνηση», όπως κάνει η διαχειριστική ρεφορμιστική αριστερά.**

Στο ενδεχόμενο, κάτω από οξυμμένες συνθήκες πάλης, να προκύψει μια κυβέρνηση που θα διακηρύσσει αριστερό προσανατολισμό **σε συνθήκες κλονιζόμενης αστικής κυριαρχίας**, οι επαναστατικές δυνάμεις δε θα συμμετέχουν, αλλά θα ρίξουν όλο το βάρος στα όργανα του εργατικού και του λαϊκού κινήματος, για **να περάσει σε αυτά η πρωτοβουλία των κινήσεων**. Με την είσοδο σε επαναστατική κατάσταση, τα όργανα αυτά στοχεύουμε να εξελιχθούν σε όργανα δυαδικής εξουσίας και επαναστατικής ανατροπής, για να περάσει στα χέρια τους όλη η εξουσία.

11. Οι δυνάμεις και τα ρεύματα στο κίνημα και την αριστερά

11.1 Η πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ

Ο ΣΥΡΙΖΑ υποτάσσει όλες τις πλευρές της φυσιογνωμίας και της γραμμής του στον «άμεσο στόχο» της κυβερνητικής εξουσίας για την εφαρμογή μιας πολιτικής διαχείρισης του καπιταλισμού και της Ε.Ε. Προωθεί σταδιακά **τον ακρωτηριασμό κάθε ριζοσπαστικής θέσης**. Δεν αμφισβητεί τους πυλώνες της επίθεσης, επιδιώκει μια «έντιμη διαπραγμάτευση» με Ε.Ε. – ΔΝΤ και κεφάλαιο, σε ένα κοινωνικό συμβόλαιο χαμηλών προσδοκιών. Είναι ανοικτός ή επιδιώκει κιόλας συμμαχίες με ΑΝ.ΕΛ, ΔΗΜ.ΑΡ ή τμήματά τους, καθώς και με όποια απομεινάρια του ΠΑΣΟΚ. **Αποστασιοποιείται σταδιακά από οποιαδήποτε προσπάθεια κλιμάκωσης, γενίκευσης των αγώνων και συντονισμού βάσης.**

Η πορεία αυτή αμφισβητείται πλέον, όλο και περισσότερο, από τον μαχόμενο κόσμο της αριστεράς ακόμα και μέσα στις γραμμές του ΣΥΡΙΖΑ. Οι αριστερές διαφωνίες στον ΣΥΡΙΖΑ θα μπαίνουν αντικειμενικά σε κρίση όσο δεν επιλέγουν την ρήξη με αυτήν την πολιτική και στην συμβολή σε μια άλλη αριστερά, αλλά την ενσωμάτωσή τους στα πλαίσιά της.

Σε κάθε περίπτωση, η επαναστατική Αριστερά αρνείται τη συμμετοχή και τη στήριξη σε κυβερνήσεις στο πλαίσιο της διαχείρισης του καπιταλισμού και της Ε.Ε. και συνεπώς αρνείται συμμετοχή και κριτική στήριξη στην κυβερνητική πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ.

Στο ενδεχόμενο μιας κυβέρνησης με πυρήνα τον ΣΥΡΙΖΑ, η αντικαπιταλιστική Αριστερά θα είναι δύναμη αριστερής εργατικής αντιπολίτευσης, όχι στήριξης ή ανοχής της κυβέρνησης.

Θα συμβάλλει με όλες της τις δυνάμεις, ειδικά στο ρευστό τοπίο της πρώτης περιόδου, για την απόσπαση κατακτήσεων από ένα πολιτικά αιχμηρό και ισχυροποιούμενο μαζικό λαϊκό και εργατικό κίνημα. Θα επιδιώξει, μέσα στις νέες συνθήκες, να ανοίξει ο δρόμος για την αντικαπιταλιστική ανατροπή της βάρβαρης επίθεσης.

11.2 Η παρέμβαση του ΚΚΕ

Το ΚΚΕ καθλώνει το μαζικό λαϊκό κίνημα στη γραμμή αγώνων χαμηλής έντασης, παραμένοντας στην εκτίμηση ότι το κίνημα εξακολουθεί να βρίσκεται σε κατάσταση ήττας και δεν μπορεί να πραγματοποιήσει νικηφόρους αγώνες ανατροπής. Ακολουθεί συμβιβαστική, μέχρι και ανοικτά αρνητική, γραμμή απέναντι σε κρίσιμες μάχες, με ταυτόχρονη, συχνά χυδαία, επίθεση απέναντι στις ταξικές αντικαπιταλιστικές δυνάμεις. Η στάση του αυτή είναι απόρροια της αμυντικής και ηττοπαθούς γραμμής του, η οποία βάζει σαν πολιτικό στόχο της περιόδου την μάχη «να μην πτωχεύσει ο λαός», μια λογική αμυντικού ρεφορμισμού, γραμμή που δικαιολογείται ιδεολογικά με μια «φυγή» και παραπομπή όλων των μεγάλων πολιτικών στόχων της περιόδου στο ακαθόριστο μέλλον της λαϊκής εξουσίας. Ενισχύεται, ειδικά το τελευταίο διάστημα, αντικειμενικά, **η πλευρά του**

χαρακτήρα του ως αναχώματος στις ανατρεπτικές αντικαπιταλιστικές τάσεις και στην κομμουνιστική επαναθεμελίωση. Η συνολική του αυτή στάση, αντικειμενικά υπονομεύει και τις προσπάθειες που κάνει στο εργατικό κίνημα, ειδικά σε χώρους του ιδιωτικού τομέα ή σε άλλους χώρους, καθώς μένει απομονωμένη και χωρίς δυνατότητα αλλαγής του συσχετισμού με την εργοδοσία και τον εργοδοτικό, κυβερνητικό συνδικαλισμό.

11.3 Το αντιεξουσιαστικό ρεύμα

Απέναντι στο αντιεξουσιαστικό ρεύμα είναι αναγκαίος ένας συνδυασμός **κοινής δράσης** με τα πιο πολιτικοποιημένα τμήματά του (σε ζητήματα όπως η δημοκρατική και αντιφασιστική πάλη, η εργοδοτική τρομοκρατία ή οι γειτονιές), κόντρα και στην ιδιόμορφη σεχταριστική στάση τους, και **κριτικής στην προγραμματική τους ανεπάρκεια.** Αντίθετα, έχουμε **αποφασιστικό διαχωρισμό** με εκείνα τα τμήματα που ακολουθούν λογικές **ατομικής - ομαδικής βίας** πέρα, έξω και τελικά εχθρικά απέναντι στο μαζικό κίνημα.

Δ. ΤΟ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ

12. Σταθερός οδηγός μας είναι η θέση ότι «η απελευθέρωση των εργατών θα είναι έργο των ίδιων των εργατών ή δεν θα υπάρξει». Η αντικαπιταλιστική ανατροπή θα είναι έργο του πολιτικά συνειδητοποιημένου και οργανωμένου ανεξάρτητα από το αστικό κράτος λαού, με την εργατική τάξη στην πρωτοπορία, με το όπλο του μαζικού πολιτικού αγώνα, του παλλαϊκού πανεργατικού ξεσηκωμού, του μαζικού κοινωνικο-πολιτικού εκβιασμού που μπορεί να αποσπά κατακτήσεις, με το όπλο της εξέγερσης και της επανάστασης.

Απέναντι στον ολοκληρωτικό καπιταλισμό της κρίσης και της ιστορικής επίθεσης, απάντηση μπορεί να δοθεί μόνο από ένα ισχυρό **Αντικαπιταλιστικό Εργατικό Μέτωπο**, τόσο στο **κοινωνικό, όσο και στο πολιτικό επίπεδο.**

Το Αντικαπιταλιστικό Εργατικό Μέτωπο είναι το υποκείμενο της αντικαπιταλιστικής ανατροπής και της προσέγγισης της επανάστασης. Εκφράζεται σε αυτό η διαλεκτική ενότητα **των τριών πλευρών του επαναστατικού υποκειμένου:** του κομμουνιστικού κόμματος, του αντικαπιταλιστικού πολιτικού μετώπου και της ευρύτερης αντικαπιταλιστικής μαζικής πάλης του κινήματος της εργατικής τάξης και των σύμμαχων στρωμάτων της.

Άρα, για την προώθησή του απαιτείται:

- **Η συσπείρωση των επαναστατικών κομμουνιστικών δυνάμεων και η συγκρότηση σύγχρονου κόμματος κομμουνιστικής απελευθέρωσης.**
- **Η συγκρότηση του πόλου της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής Αριστεράς, η ενίσχυση και αναβάθμιση του ελπιδοφόρου βήματος της ANΤΑΡΣΥΑ και το άνοιγμα δρόμων πολιτικής συνεργασίας και μετωπικής συμπόρευσης των ευρύτερων αντικαπιταλιστικών, αντιΕ.Ε. και αντιιμπεριαλιστικών δυνάμεων.**
- **Η συγκρότηση του εργατικού και λαϊκού αγωνιστικού μετώπου ρήξης-ανατροπής, με θεμέλιο ένα πολιτικά ανατρεπτικό και ταξικά ανασυγκροτημένο εργατικό κίνημα και η ενίσχυση της αντικαπιταλιστικής πτέρυγας του μαζικού κινήματος.**

13. Πόλος της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής αριστεράς

Σήμερα, όλο και περισσότεροι εργαζόμενοι κατανοούν ότι μόνο με μια πολιτική ρήξης με την τρόικα, το κεφάλαιο και την ΕΕ μπορεί να βρεθούν λύσεις στα τεράστια προβλήματα. Αναζητούν πολιτικό στήριγμα και προοπτική στους αγώνες τους.

Ο αντικαπιταλιστικός πόλος θα προέλθει από την **συσπείρωση πολιτικών δυνάμεων και**

αγωνιστών που συμφωνούν σε μια συνολική αντικαπιταλιστική-αντιιμπεριαλιστική πολιτική. Θα συγκροτείται από πολιτικές δυνάμεις, που αγωνίζονται για την αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης, που συνειδητά ή με ταλαντεύσεις εκφράζουν συνολική αντίθεση στον καπιταλισμό, προβάλλουν την ανάγκη ανατροπής του και έχουν έναν ορισμένο βαθμό ανώτερης στρατηγικής συμφωνίας, μέσω του οποίου επιδιώκουμε την ηγεμονία της επαναστατικής και σύγχρονης κομμουνιστικής αντίληψης. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ αποτελεί ένα σημαντικό βήμα στην κατεύθυνση του πόλου, αλλά δεν είναι το τέλος της διαδρομής.

Το γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια ριζοσπαστικοποιούνται και κινούνται προς τα αριστερά, ακόμα και αντικαπιταλιστικά, σημαντικά τμήματα εργαζομένων και νεολαίας, πολύ **ευρύτερα από τους «μικρούς κύκλους» της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς,** μας βάζει μπροστά σε **καινούργιες προκλήσεις.**

Η μετωπική πολιτική προϋποθέτει βαθύτερη προσέγγιση της πάλης για ενότητα και ηγεμονία των εργατικών αντικαπιταλιστικών αντιλήψεων. Προϋποθέτει **βήματα ενότητας και συσπείρωσης δυνάμεων,** γιατί χωρίς αυτά δεν υπάρχει ηγεμονία. **Αλλά και πάλη για ηγεμονία των εργατικών αντικαπιταλιστικών αντιλήψεων,** γιατί χωρίς αυτή τελικά δεν υπάρχει και ενότητα. Απαραίτητη προϋπόθεση για κάθε βήμα ενότητας και ηγεμονίας είναι, οι δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής Αριστεράς και της κομμουνιστικής απελευθέρωσης να είναι **αυτοτελώς συγκροτημένες και ισχυρές.**

Το **κρίσιμο θέμα** είναι, εάν οι πολιτικές απαντήσεις, το προγραμματικό περιεχόμενο που κατακτά η μετωπική μορφή, στέκονται ανατρεπτικά υπέρ των ζωτικών αναγκών και δικαιωμάτων των εργαζομένων, ανατρεπτικά στις κύριες διαχωριστικές γραμμές που θέτει η αντιπαράθεση, δηλαδή **την πάλη για την ανατροπή της επίθεσης και των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων, τους πυλώνες της πολιτικής του αντίπαλου και τους φορείς τους.** Την σύνδεση των απαντήσεων αυτών με το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα και την επαναστατική προοπτική.

14. Για την αναβάθμιση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Προτεραιότητα για το ΝΑΡ αποτελεί η **προγραμματική ανάπτυξη** της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Η υστέρηση στην επεξεργασία μιας σύγχρονης επαναστατικής στρατηγικής και στην ανάπτυξη της αντικαπιταλιστικής τακτικής, ψαλιδίζει τις δυνατότητες να επιδράσει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ στο πλατύ πρωτοπόρο δυναμικό του κινήματος και της Αριστεράς. Χρειάζεται βαθύτερη απάντηση **στο ερώτημα της σύνδεσης της πάλης για το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα με την πάλη για την εξουσία, ώστε να αποκρούονται οι επιδράσεις** της κυβερνητικής προοπτικής του ΣΥΡΙΖΑ, μεταρρυθμιστικές λογικές άλλων δυνάμεων, ή ορισμένες φορές ενός στείρου αντικαπιταλιστικού και επαναστατικού διακηρυκτισμού.

Παράλληλα, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ καλείται να επιλύσει **ζητήματα συγκρότησης και δημοκρατικής λειτουργίας,** ώστε να μετατρέπεται πραγματικά σε ένα μέτωπο, όπου τον κυρίαρχο λόγο θα έχουν όλοι οι αγωνιστές που είναι μέλη της και οι συνελεύσεις των επιτροπών της, στην κατεύθυνση του διαρκούς βαθέματος της πολιτικής της ενοποίησης.

15. Για την μετωπική πολιτική συμπόρευση

Το ΝΑΡ υποστηρίζει την πρόταση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, **για την μετωπική πολιτική συμπόρευση για την ανατροπή προς τις ευρύτερες δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής, αντιιμπεριαλιστικής, αντιΕΕ και αντιδιαχειριστικής Αριστεράς.**

Η μετωπική συμπόρευση, σύμφωνα και με τις αποφάσεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, εντάσσεται στην προσπάθεια δημιουργίας του πόλου της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής Αριστεράς. **Η πρόταση αυτή**

απευθύνεται στο πλατύ δυναμικό των αγώνων που στρέφεται συνειδητά ή ημισυνειδητά ενάντια στην επέλαση του κεφαλαίου και συμβάλλει αντικειμενικά στον στόχο της αντικαπιταλιστικής ανατροπής. Απευθύνεται σε πολιτικές δυνάμεις και ρεύματα που προσανατολίζονται **στον έναν ή τον άλλο βαθμό σε μια γραμμή ανατροπής της αστικής πολιτικής**, δεν υπάρχει όμως σήμερα η δυνατότητα να συγκροτηθεί συνολικό πολιτικό μέτωπο, είτε γιατί δεν έχουν ξεκαθαριστεί ζητήματα όπως η δυνατότητα ύπαρξης μιας «φιλολαϊκής ανάπτυξης» κεϋνσιανού τύπου χωρίς ρήξη με τις καπιταλιστικές σχέσεις και την ΕΕ, είτε γιατί υπάρχουν άλλες πολιτικές διαφορές που απαιτούν παραπέρα συντροφικό διάλογο. Είναι μια δυναμική και όχι μια στατική διαδικασία. Από την άποψη των πολιτικών δυνάμεων απευθύνεται στο ΕΕΚ, την Κ.Ο. Ανασύνταξη, την ΟΚΔΕ, το Σχέδιο Β, ανεξάρτητες δυνάμεις κομμουνιστικής αναφοράς.

Η σταθερή ενωτική απεύθυνση δεν σημαίνει σταμάτημα της ιδεολογικής συζήτησης και αντιπαράθεσης. Ωστόσο, **κάθε φορά υπάρχει ένα πολιτικό όριο**, που καθορίζει την δυνατότητα μιας πολιτικής συνεργασίας αριστερών δυνάμεων, ώστε να δίνουν τη μάχη από θέσεις ρήξης, ανατροπής και νίκης απέναντι στην αστική πολιτική.

Το NAP υποστηρίζει τις θέσεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ έτσι όπως αυτές **αποτυπώθηκαν στην 2η Συνδιάσκεψή της και στις μετέπειτα αποφάσεις και όργανα**. Θεωρεί ότι σε οποιαδήποτε διαδικασία συμπόρευσης πρέπει να αποτυπώνονται **τα βασικά σημεία του αντικαπιταλιστικού προγράμματος και ιδιαίτερα:**

α) Η ρητή διατύπωση της ανάγκης για ρήξη και αποδέσμευση από την Ε.Ε.

β) Η επιμονή στο ότι το αναγκαίο πρόγραμμα είναι πρόγραμμα ρήξης με το κεφάλαιο και τον ιμπεριαλισμό και η πάλη για αυτό ανοίγει τον δρόμο για επαναστατικές αλλαγές σε ρήξη με τον καπιταλισμό, σε μια σοσιαλιστική προοπτική.

γ) Το πρόγραμμα αυτό μπορεί να επιβληθεί με την καταλυτική παρέμβαση του μαζικού κινήματος και του εργατικού-λαϊκού ξεσηκωμού, έξω και πέρα από κάθε συνδιαχειριστική λογική.

Χρειάζεται επίσης να υπάρχει σαφής διαχωρισμός από την κυβερνητική πρόταση με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ, που ενισχύει τις αυταπάτες ότι μπορεί να υπάρχει φιλολαϊκή πολιτική διαχείρισης στα πλαίσια της Ε.Ε. και του καπιταλισμού και αν εφαρμοστεί θα οδηγήσει σε ναυάγιο τον λαό και την αριστερά.

Η μετωπική συμπόρευση μπορεί και πρέπει να βρει έκφραση σε έναν **πλούτο μορφών κι επιπέδων, κυρίως από τα κάτω** (εργατικά, γειτονίες, αντι-ΕΕ πρωτοβουλία, αντιφασιστική πάλη, κ.λπ.). Μια τέτοια στροφή θα ενδυναμώσει και τα ριζοσπαστικά στοιχεία. Δεν είναι υπόθεση μόνο μιας κεντρικής μορφής, μιας «ζαριάς». Θα είναι μια μακριά πορεία προς τον πόλο.

Ε. ΓΙΑ ΕΝΑ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΑΙ ΛΑΪΚΟ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΡΗΞΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ ΜΕ ΘΕΜΕΛΙΟ ΤΟ ΝΕΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

16. Το εργατικό και λαϊκό μέτωπο ρήξης ανατροπής αποτελεί το πεδίο κοινής δράσης και συνάντησης πρώτα από όλα κοινωνικών, αλλά και πολιτικών δυνάμεων που θέλουν ή διακηρύσσουν ότι παλεύουν για την ανατροπή της επίθεσης προς όφελος των εργαζομένων και του λαού. Επιδιώκει α) την ενότητα της εργατικής τάξης β) την ενότητα της εργατικής τάξης με τα μη προλεταριακά και μικροαστικά στρώματα που συνθλίβονται από την κρίση και την ηγεμονία σε αυτά γ) την ενότητα και τον συντονισμό των αγώνων και δ) την κοινή δράση όλων των μαχόμενων δυνάμεων της Αριστεράς.

Οι στόχοι πάλης του αγωνιστικού μετώπου ρήξης και ανατροπής έχουν αφετηρία τις διεκδικήσεις - κόμβους του αντικαπιταλιστικού προγράμματος. Η ιεράρχησή τους παίρνει υπόψη τις γρήγορες και εναλλασσόμενες εξελίξεις, το επίπεδο του μαζικού κινήματος, χωρίς να υποκαθιστά το γενικότερο αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα της επαναστατικής τακτικής, με το οποίο πρέπει να συνδέεται ουσιαστικά. Χρειάζεται άνοδο της παρέμβασής μας στα «μη προλεταριακά στρώματα» και **σχεδιασμός για την οικοδόμηση οργάνων** που θα εκφράσουν την ανεξάρτητη δράση των εργαζόμενων.

Σήμερα, η πολιτική πλευρά του αγωνιστικού μετώπου ρήξης και ανατροπής αναβαθμίζεται.

Είναι κρίσιμο ζήτημα οι μαχόμενες δυνάμεις της Αριστεράς, όσοι διακηρύσσουν ότι ο «οργανωμένος λαός» πρέπει να αναδειχθεί σε πρωταγωνιστή για την απόκρουση και την ανατροπή της επίθεσης, να συμβάλλουν σε ένα μέτωπο αγώνα, μέσα στο μαζικό κίνημα, με στόχους ανατροπής. Για να μην αφομοιωθεί, διαλυθεί και ηττηθεί το ελπιδοφόρο ρεύμα που γεννήθηκε τα προηγούμενα χρόνια, αλλά να μετασχηματιστεί σε ανώτερο επίπεδο. Για να πατήσει στα πόδια του ο λαός και η νεολαία.

Το ΝΑΡ θα πρωτοστατήσει ώστε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ με ενωτικές πρωτοβουλίες, άλλες δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής αντιιμπεριαλιστικής αριστεράς, το ΚΚΕ, όλες δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ διαχωρίζονται από την κυβερνητική διαχείριση του ευρωμονόδρομου, ριζοσπαστικές τάσεις του κινήματος ενάντια σε κυβέρνηση - ΕΕ - ΔΝΤ, να ανταποκριθούν σε αυτήν την ιστορική ανάγκη.

17. Για την ταξική ανασυγκρότηση του Εργατικού Κινήματος

17.1 Τα τέσσερα προηγούμενα χρόνια ήταν περίοδος **όξυνσης της ταξικής πάλης.** Υπήρξαν μεγάλοι, μακρόχρονοι και μαχητικοί αγώνες (ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΑ, ΜΕΤΡΟ, εργαζόμενοι στο πανεπιστήμιο), με καινούργια στοιχεία (π.χ. με καθοριστικό το ρόλο των Γενικών Συνελεύσεων όπως στους καθηγητές) ή τα δείγματα εργατικού ελέγχου (στην ΕΡΤ και αλλού). Απλώθηκε το ελπιδοφόρο ρεύμα του συντονισμού πρωτοβάθμιων σωματείων, και στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις.

Παρά όμως τα βήματα στους όρους και στη δυναμική της κοινωνικής σύγκρουσης, **δεν έγινε ένα ανώτερο ποιοτικό άλμα στην κατάσταση του κινήματος,** με αποτέλεσμα να εμφανίζονται παράλληλα φαινόμενα απογοήτευσης και κινηματικών εκρήξεων, κινήσεις απόγνωσης, υποχώρησης και υποταγής, αλλά και εξεγερτικές τάσεις, αναζητήσεις για συνολικές απαντήσεις και νικηφόρα πάλη. Σε όλη αυτή την πορεία **βάρυνε αρνητικά** το γεγονός ότι η μοναδική επιλογή των εργαζομένων στο επίπεδο του πανεργατικού αγώνα ήταν να ακολουθούν **το βηματισμό του γραφειοκρατικού συνδικαλισμού των ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ.** Έλειψε καθοριστικά ένα **ανεξάρτητο κέντρο αγώνα,** ταξικό και ενωτικό, πράγμα που εκφράστηκε στην αδυναμία γενίκευσης των μεγάλων αγώνων που έγιναν. Σοβαρές ευθύνες έχουν και οι δύο δυνάμεις της κοινοβουλευτικής αριστεράς (Α.Π. και ΠΑΜΕ).

Η αντιδραστική επιδρομή του κεφαλαίου έφερε σε χειρότερες συνολικά θέσεις την εργατική τάξη. **Ο εφιάλτης της φτώχειας και της ανεργίας βαραίνει καταθλιπτικά. Η κρίση και η τάση διάλυσης του κυβερνητικού/εργοδοτικού συνδικαλισμού βαθαίνει.** Για αυτό, είναι επιτακτική ανάγκη, πιο ώριμη από ποτέ, μια **ριζική και τολμηρή στροφή στην κατεύθυνση της ταξικής ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος, της εμφάνισης ενός νέου εργατικού κινήματος.**

17.2 Στην κατεύθυνση αυτή:

- Δουλεύουμε με **μαζικούς όρους, μέσα στα σωματεία, στους τόπους δουλειάς και τους αγώνες,** το ανατρεπτικό πλαίσιο πάλης που έχουμε επεξεργαστεί με λογική ενοποίησης/πολιτικοποίησης των αγώνων.

- **Σηκώνουμε ψηλά και παντού το φλέγον ζήτημα της ανεργίας**, τονίζοντας ότι αποτελεί καταρχήν **υπόθεση όλου του εργατικού και λαϊκού κινήματος** και όχι μόνο των ανέργων. Διαμορφώνουμε πλαίσιο στόχων **για να προστατευτούν αλλά και να βρουν δουλειά οι άνεργοι**.

- Παλεύουμε σχεδιασμένα να καλύψουμε **το κενό συνδικαλιστικής οργάνωσης, μαζικής έκφρασης της εργατικής τάξης και της νέας βάρδιας, ειδικά στον ιδιωτικό τομέα**. Με αποφασιστική στροφή στα πρωτοβάθμια σωματεία, ίδρυση νέων σε χώρους που δεν καλύπτονται, αναζωογόνηση άλλων, επιτροπές αγώνα, πρωτοβουλίες και συνελεύσεις βάσης.

Οι **εργατικές λέσχες**, επιτροπές ανέργων στο πλαίσιο σωματείου ή γειτονιάς, μπορούν να βοηθήσουν στην ανασύσταση ενός δικτύου εργατικών οργανώσεων.

- Αναδεικνύουμε την ανάγκη και **νέας δομής του συνδικαλιστικού κινήματος**, στην κατεύθυνση της δημιουργίας νέων επιχειρησιακών και κλαδικών συνδικάτων, με δημοκρατία της βάσης-συνελεύσεων, κάλυψη όλων των εργασιακών σχέσεων, άρση διαχωρισμού δημόσιου-ιδιωτικού, της διάσπασης ανά κλάδο και ειδικότητα.

- Συμβάλλουμε με όλες μας τις δυνάμεις στην αναβάθμιση της προσπάθειας συντονισμού των αγωνιστικών σωματείων, ενισχύοντας τον Συντονισμό των Πρωτοβάθμιων Σωματείων Δημόσιου Ιδιωτικού Τομέα, με έμφαση στις αγωνιστικές πρωτοβουλίες και την συγκρότηση με κέντρο τα ίδια τα σωματεία.

- Παρεμβαίνουμε πιο αποφασιστικά για **την δημιουργία, την ανασυγκρότηση, ανάπτυξη και λειτουργία των εργατικών σχημάτων και παρεμβάσεων**, καθώς και στον μόνιμο και διαρκή συντονισμό τους αντιμετωπίζοντας τα σοβαρά ελλείμματα που υπάρχουν.

- Ενισχύουμε αποφασιστικά την κατεύθυνση της **συγκρότησης ταξικής κίνησης για την ανατροπή και το Νέο Εργατικό Κίνημα**.

- **Κάνουμε τα ώριμα βήματα στην ενοποίηση της παρέμβασης των δυνάμεων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ** στο εργατικό και συνδικαλιστικό κίνημα, πρώτα από όλα ενισχύοντας τις κλαδικές της επιτροπές.

- Αναβαθμίζουμε **την εργατική παρέμβαση του ΝΑΡ**, με **αναδιάταξη των οργανώσεων και των δυνάμεών μας** και την επεξεργασία ενός σχεδίου δράσης πάνω σε όλα τα μέτωπα για το ερχόμενο διάστημα.

18. Το κίνημα στη γειτονιά

Η γειτονιά και η πόλη έχουν αναδειχθεί σε **κρίσιμα πεδία** για όλα τα ζητήματα της αναπαραγωγής της εργατικής τάξης, των κοινωνικών κατακτήσεων και υποδομών, του περιβάλλοντος, της ανεργίας. Απαιτείται για αυτό **αναβάθμιση της παρέμβασής μας**.

Η παρέμβασή μας πρέπει να υπηρετήσει τη **συγκρότηση ενός εργατικού λαϊκού κινήματος στη γειτονιά**, την οικοδόμηση δεσμών μεταξύ του εργατικού κινήματος και των κινημάτων πόλης, ιδιαίτερα στα ζητήματα της κοινωνικών αγαθών (δημοτικές υπηρεσίες, παιδεία, υγεία, αλλά και, ανεργία, μαύρη εργασία), της αλληλεγγύης, τα ζητήματα της πόλης και του περιβάλλοντος, τη γενικότερη συμβολή μας στη συγκρότηση του αντικαπιταλιστικού - επαναστατικού ρεύματος

Είναι ανάγκη να επεξεργαστούμε ένα σύγχρονο αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα που θα συνδυάζει τη συνολική πάλη με ειδικές πλευρές στα κρίσιμα πεδία που αναφέρθηκαν παραπάνω.

-Ιδιαίτερη σημασία αποκτά η ενίσχυση των υπαρχόντων και η δημιουργία **νέων αριστερών αντικαπιταλιστικών κινήσεων πόλης**.

-Εκτιμάμε ως **ιδιαίτερα θετικό** και ελπιδοφόρο και ενισχύουμε το εγχείρημα των **Εργατικών Λεσχών**.

-Συνεχίζουμε την παρέμβαση μέσα από τις **λαϊκές συνελεύσεις και επιτροπές κατοίκων, τα 3ΔΕΝ και άλλες συλλογικότητες** με προσανατολισμό στις επερχόμενες μάχες, **με αιχμές το θέμα των πλειστηριασμών και της ιδιωτικοποίησης νερού και ενέργειας**.

19. Στο Μέτωπο της Δημοκρατίας

Το αμέσως επόμενο διάστημα πρέπει να αναπτύξουμε την αποφασιστική μας συμβολή στο μέτωπο για τα **δημοκρατικά δικαιώματα και τις ελευθερίες της εποχής μας**, βοηθώντας στο έργο της **ΚΕΑΔΕ**, της ανάπτυξης και γείωσής της σε γειτονιές, κλάδους και την νεολαία.

20. Αντι-ΕΕ Πάλη/ Διεθνιστικός Αγώνας

Το πρώτο εξάμηνο του 2014, η Ελλάδα αναλαμβάνει την **προεδρία στην Ε.Ε**. Η κυβέρνηση θα αξιοποιήσει την προεδρία για την στήριξη της κυβερνητικής πολιτικής και της πολιτικής της Ε.Ε. Για την ανατρεπτική Αριστερά είναι μια **ευκαιρία να αναδείξει τον αντιλαϊκό ρόλο της Ε.Ε. και της κυβερνητικής πολιτικής**. Ενισχύουμε την **Πρωτοβουλία κατά του ευρώ και της Ε.Ε**. Συμβάλλουμε στο ξεδίπλωμα των αποφάσεων της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ για μια ευρύτερη κινηματική και πολιτική πρωτοβουλία για την έξοδο από το ευρώ και την Ε.Ε**.

Γενικότερα, μπροστά στις κρίσιμες διεθνείς εξελίξεις, το ΝΑΡ πρέπει να ανεβάσει την **διεθνιστική του δράση, την κοινή πάλη και τον διάλογο** με αριστερές/αντικαπιταλιστικές, εργατικές και κομμουνιστικές οργανώσεις και κινήματα στα Βαλκάνια, την Ευρώπη και την ευρύτερη περιοχή.

21. Αντιπολεμική Πάλη

Το σύγχρονο αντιπολεμικό κίνημα παλεύει -μέσα και έξω από το στρατό- για τα δικαιώματα των φαντάρων. Ενάντια στην σκληρή εντατικοποίηση, την εκτίναξη του κόστους της θητείας, την μαύρη και απλήρωτη εργασία στην οποία υποχρεώνονται οι φαντάροι. Για ελεύθερο συνδικαλισμό στο στρατό. Παλεύει ευρύτερα για την διάλυση των ιμπεριαλιστικών συνασπισμών, ενάντια στις αποστολές εκτός συνόρων και την χρήση του στρατού για την καταστολή του λαϊκού κινήματος. Αποκαλύπτουμε τις θεωρίες του «αξιόμαχου» σαν όπλο για την εντατικοποίηση και την αντιδραστικοποίηση του ρόλου του στρατού. Ενισχύουμε με δημιουργικό τρόπο την δράση της Επιτροπής Αλληλεγγύης Στρατευμένων, της Αντιπολεμικής Διεθνιστικής Κίνησης και του Δικτύου Σπάρτακος.

22. Ανάπτυξη της δράσης στη μικρή και μεσαία αγροτιά

Συμβολή του ΝΑΡ για την δημιουργία «πανελλαδικής αντικαπιταλιστικής πρωτοβουλίας αγροτοκτηνοτρόφων και εργαζόμενων στον αγροτικό τομέα».

ΣΤ. ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ. Η ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΓΙΑ ΕΝΑ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΟΜΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΚΑΙ Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ ΝΑΡ

23.1 Ένα νέο κομμουνιστικό πρόταγμα, ως μια συνολική ιστορική απάντηση για την ελληνική κοινωνία, αλλά και για το σύγχρονο κόσμο, είναι πιο αναγκαίο από ποτέ.

Από τη μια, ο στόχος για μια κοινωνία της κομμουνιστικής απελευθέρωσης, ενισχύει το θετικό χαρακτήρα της πάλης ενάντια στο σύγχρονο ολοκληρωτικό καπιταλισμό.

Από την άλλη, η κομμουνιστική πρόταση, ως **«κίνηση που καταργεί την υπάρχουσα τάξη πραγμάτων» αποτελεί τον οδηγό, τη «ρυθμιστική στρατηγική» και την κατευθυντήρια ιδέα** για ένα εργατικό κίνημα που θα συγκρούεται όχι μόνο για την μείωση του βαθμού εκμετάλλευσης στον καπιταλισμό, αλλά και για την προώθηση ειδικά εκείνων των μεταρρυθμίσεων, που θα τείνουν να αποκτούν όλο και πιο καθολικό, ενοποιητικό και απελευθερωτικό χαρακτήρα για τον κόσμο της εργασίας, ωριμάζοντας την προσέγγιση της επανάστασης.

Για αυτό, **το NAP θέτει στους εργαζόμενους σε δημόσιο πολιτικό διάλογο το ζήτημα της συγκρότησης σύγχρονου κομμουνιστικού φορέα, ενός κόμματος για την κομμουνιστική απελευθέρωση.**

Η πρόταση για το κόμμα της κομμουνιστικής απελευθέρωσης της εποχής μας επιχειρεί να ενσωματώσει τόσο την μεγάλη επαναστατική παρακαταθήκη των επαναστατικών εμπειριών, όσο και την κριτική και την ανάγκη υπέρβασης του ηττημένου και αντεπαναστατικού, τελικά, κομμουνιστικού κινήματος που επικράτησε μέσα από την ήττα του επαναστατικού ρεύματος του Οκτώβρη και των άλλων μεγάλων κοινωνικών επαναστάσεων του 20ού αιώνα. **Να υπερβεί την ιστορική καθυστέρηση** και να εκφράσει την ανάγκη για ένα κόμμα της κομμουνιστικής απελευθέρωσης **στην εποχή του ολοκληρωτικού καπιταλισμού.**

Η πρόταση αυτή δεν έρχεται σε αντιπαράθεση με το αντικαπιταλιστικό μέτωπο και την **ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Η συσπείρωση των επαναστατικών κομμουνιστικών δυνάμεων αποτελεί κρίκο για να προχωρήσει μπροστά η ΑΝΤΑΡΣΥΑ κι ευρύτερα ο αντικαπιταλιστικός πόλος.**

23.2 Το NAP θα επιδιώξει να συμβάλει **στο στόχο της υπέρβασής του, κάνοντας μια τομή σε σχέση με τον ίδιο του τον εαυτό, στο πολιτικό, προγραμματικό επίπεδο, στη γείωση στην εργατική τάξη, στην οργανωτική συγκρότηση.** Με την ενίσχυση του πολιτικού ρόλου της οργάνωσης και την **άνοδο της ευθύνης και της απαιτητικότητας** στην λειτουργία των οργανώσεων και των οργάνων. **Το βάθεμα της εργατικής δημοκρατίας, την κατάκτηση της αρχής της ενιαίας επαναστατικής αντίληψης και δράσης,** τόσο στο σκέλος της **δημοκρατίας** (συλλογικός τρόπος λήψης των αποφάσεων, έμπρακτη δυνατότητα στην μειοψηφία να γίνεται πλειοψηφία, κ.α.), όσο και του σεβασμού των αποφάσεων της πλειοψηφίας και της **ενιαίας δράσης.** Την ενίσχυση του **διεθνιστικού προσανατολισμού.** Την ενίσχυση της συγκεκριμένης **θεωρητικής δουλειάς,** ώστε να μην βρίσκεται απροετοίμαστο σε μεγάλης έκτασης γεγονότα, όπως στο ξέσπασμα της κρίσης το 2008. Την **άνοδο της επαγρύπνησης και της περιφρούρησης.** Την **βελτίωση της δημόσιας παρουσίας,** μεταξύ αυτών και της διαδικτυακής. Θα επιδιώξει να υπερβεί αποφασιστικά τις πρακτικές της χαλαρότητας, της **διάχυσης,** των προσωπικών επιλογών σε βάρος της συλλογικά διαμορφωμένης πολιτικής τοποθέτησης.

Η κατεύθυνση αυτή **περιλαμβάνει και τη μετονομασία του NAP σε «NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση».**

23.3 Η πρόταση **συγκρότησης σύγχρονου κομμουνιστικού φορέα,** απευθύνεται πρώτα από όλα στους χιλιάδες αγωνιστές με κομμουνιστική αναφορά, που δεν καλύπτονται από τα υπάρχοντα κόμματα και σχήματα και αναζητούν ένα νέο ξεκίνημα, αλλά και σε οργανώσεις και ρεύματα που τοποθετούνται σήμερα υπέρ της ανάγκης ενός σύγχρονου κομμουνιστικού κόμματος, της κομμουνιστικής επαναθεμελίωσης και της επαναστατικής πολιτικής.

Το NAP θα αναλάβει άμεσα πρωτοβουλία κοινού βηματισμού όλων των οργανώσεων, και ρευμάτων που κινούνται σε αυτήν την κατεύθυνση.

Θα συμβάλλει για την αναβάθμιση και τον **μετασχηματισμό της εφημερίδας ΠΡΙΝ,** που αποτελεί μια μεγάλη κατάκτηση, **σε εφημερίδα της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και της**

κομμουνιστικής απελευθέρωσης, ώστε να συνδεθεί πιο ουσιαστικά με τη συλλογική προσπάθεια της οργάνωσης και ευρύτερα της αντικαπιταλιστικής πάλης και των πρωτοπόρων τμημάτων του κινήματος

Z. ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΠΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΕΚΛΟΓΙΚΕΣ ΜΑΧΕΣ

24. Για τις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές

Αντιμετωπίζουμε τις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές σαν μια συμβολή στη συνολικότερη πάλη για την αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης. Κρίκοι σε αυτή τη διαδικασία είναι η **συγκρότηση μαχόμενου λαϊκού κινήματος στην πόλη με τα δικά του όργανα**, ανταγωνιστικά προς το τοπικό κράτος και η ενίσχυση του αντικαπιταλιστικού ρεύματος, με **δημιουργία αριστερών αντικαπιταλιστικών κινήσεων πόλης.**

Αυτό επιβάλλει την ανάγκη **αυτοτελούς παρέμβασης του αντικαπιταλιστικού ανατρεπτικού ρεύματος και ενίσχυσής του** και στις επερχόμενες δημοτικές και περιφερειακές εκλογές. Με αφετηρία τις σημερινές κινήσεις, επιδιώκουμε μια **πλατιά συσπείρωση** όλων των δυνάμεων της ANΤΑΡΣΥΑ, της μετωπικής συμπόρευσης και άλλων δυνάμεων της αντικαπιταλιστικής, αντι-ΕΕ και αντιιμπεριαλιστικής αριστεράς, πρωτοπόρου κόσμου των αγώνων και δυνάμεις της βάσης της ρεφορμιστικής αριστεράς που διαφοροποιούνται από την πολιτική και τις επιλογές της, πολιτικοποιημένες δυνάμεις του αυτόνομου χώρου.

Βάση αυτής της παρέμβασης είναι: α) Η πάλη για τα κοινωνικά δικαιώματα και τις ανάγκες των εργαζόμενων, σε σύνδεση με την πάλη για την κατάργηση των μνημονίων, των δανειακών συμβάσεων και της κυβέρνησης. β) Η κατάργηση του Καλλικράτη, συνολικά η πάλη ενάντια στην αντιδραστική οργάνωση του τοπικού κράτους, για τα κοινωνικά δικαιώματα και τις λαϊκές ελευθερίες, για θεσμούς λαϊκής οργάνωσης -δημοκρατίας γ) Η πάλη **ενάντια στο τοπικό κεφάλαιο**, την ανταποδοτικότητα - ιδιωτικοποίηση, παράδοση στην αγορά των δημοτικών υπηρεσιών δ) Η αντιπαράθεση στις οδηγίες και την πολιτική της Ε.Ε., για άρνηση/ανυπακοή στις δεσμεύσεις της, σε σύνδεση με τον γενικότερο αγώνα για ρήξη και αποδέσμευση από ευρώ και Ε.Ε. ε) Η εναντίωση στην συνδιαχειριστική λογική που προβάλλεται κυρίως από το ΣΥΡΙΖΑ.

Με βάση την παραπάνω λογική και πρόγραμμα, **δεν συγκροτούμε κοινά ψηφοδέλτια με ΣΥΡΙΖΑ (ή με τμήματά του) και ΚΚΕ, ούτε σε επίπεδο περιφέρειας ούτε σε επίπεδο δήμων.**

25. Οι ευρωεκλογές

Η μάχη των ευρωεκλογών θα αποτελέσει μία **κορυφαία πολιτική μάχη** για την ερχόμενη περίοδο. Το αποτέλεσμά της θα παίξει σημαντικό ρόλο στις πολιτικές εξελίξεις. Στην μάχη αυτή, στόχος του ΝΑΡ και της ANΤΑΡΣΥΑ πρέπει να είναι:

- Να εκφραστεί όσο το δυνατόν πιο μαζικά **η καταδίκη του ευρώ και της Ε.Ε.** από εργατικές, λαϊκές, διεθνιστικές, αντικαπιταλιστικές σε τελική ανάλυση θέσεις.
- Να καταδικαστεί συντριπτικά η βάρβαρη πολιτική **κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ**, ώστε να μην μπορεί να «σταθεί» η κυβέρνηση.
- Να **δυναμώσει η αντικαπιταλιστική αριστερά**, να αναδειχτεί σαν αυτοτελές και ανερχόμενο ρεύμα στην κοινωνία και να **γίνουν βήματα στην υπόθεση της μετωπικής συμπόρευσης.**

Το ΝΑΡ θα συμβάλλει, ώστε βάση για την παρέμβαση της ANΤΑΡΣΥΑ στην αντι-ΕΕ πάλη και τις ευρωεκλογές να είναι ο πολιτικός αγώνας για απειθαρχία, ρήξη και αντικαπιταλιστική, αντιιμπεριαλιστική και διεθνιστική αποδέσμευση από ευρώ-ΕΕ σε και το συνολικό αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα.

Ενόψει και της κρίσιμης αυτής μάχης η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει, στην βάση και των έως τώρα αποφάσεών της, να απευθύνει **πλατύ κάλεσμα** για κοινή παρέμβαση και στις ευρωεκλογές **όλων των δυνάμεων που κινούνται σε αντικαπιταλιστική, αντιιμπεριαλιστική, αντι-ΕΕ κατεύθυνση**, στο πλαίσιο και της πολιτικής της μετωπικής συμπόρευσης. Βάση της κοινής πολιτικής - εκλογικής παρέμβασης είναι η πάλη **για ρήξη και αποδέσμευση από το ευρώ και την Ε.Ε., στο πλαίσιο του αναγκαίου και ικανού πολιτικού περιεχομένου για την μετωπική πολιτική συμπόρευση που έχει θέσει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ.**

Το 3^ο Συνέδριο του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, Αθήνα, 1 Δεκέμβρη 2013
